

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/38/2016
Identifikačné číslo spisu:	1516000185
Dátum vydania rozhodnutia:	21.06.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Krajčovič
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1516000185.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Petra Paludu a JUDr. Františka Moznera v trestnej veci proti obvinenému L. A. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. na verejnom zasadnutí konanom 21. júna 2016 v Bratislave o dovolaní ministerky spravodlivosti Slovenskej republiky proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 6. apríla 2016, sp. zn. 1Tpo/21/2016, podľa § 386 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. takto

rozhodol:

Uznesením Krajského súdu v Bratislave zo 6. apríla 2016, sp. zn. 1Tpo/21/2016, bol z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 2 Tr. por.

porušený zákon

v ustanovení § 193 ods. 1 písm. b/ Tr. por.

v neprospech obvineného L. A..

Toto uznesenie sa zrušuje.

Zrušujú sa aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Krajskému súdu v Bratislave sa prikazuje, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave (ďalej tiež „krajský súd“) uznesením zo 6. apríla 2016, sp. zn. 1Tpo/21/2016, podľa § 193 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zamietol sťažnosť obvineného L. A. proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V zo 14. marca 2016, sp. zn. 0Tp/123/2016, ktorým bol menovaný podľa § 72 ods. 1 písm. a/, ods. 2 Tr. por. vzatý do väzby z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por., ktorá u

neho začala plynúť 13. marca 2016 o 09:40 hod., a ktorým zároveň podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nebola väzba obvineného nahradená dohľadom probačného a mediačného úradníka.

V odôvodnení tohto uznesenia krajský súd uviedol, že obhajca obvineného prevzal uznesenie o vzatí do väzby 21. marca 2016. Lehota na podanie sťažnosti mu začala plynúť nasledujúcim dňom od doručenia, t. j. 22. marca 2016 a posledný deň lehoty na podanie sťažnosti uplynul dňom 24. marca 2016. Vzhľadom k tomu, že sťažnosť bola podaná až 29. marca 2016, došlo k zmeškaniu lehoty na podanie sťažnosti, ktorá bola podaná oneskorene.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podala ministerka spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerka spravodlivosti“) na podnet predsedu Okresného súdu Bratislava V 30. mája 2016 dovolanie a to z dôvodu podľa § 371 ods. 2 Tr. por. tvrdiac, že rozhodnutím krajského súdu bol porušený zákon v ustanoveniach § 63 ods. 6 písm. a/ Tr. por. a § 193 ods. 1 písm. b/ Tr. por. v neprospech obvineného L. A..

V dôvodoch podaného dovolania ministerka spravodlivosti s poukazom na znenie ustanovení § 193 ods. 1 písm. b/ Tr. por., § 179 ods. 3 Tr. por., § 187 ods. 1 Tr. por. a § 63 ods. 6 písm. a/ Tr. por. v podstate uviedla, že krajský súd v odôvodnení napadnutého uznesenia správne poukazoval na to, že uznesenie Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 0Tp/123/2016 zo dňa 14. marca 2016, bolo ustanovenému obhajcovi podľa doručenky nachádzajúcej sa na č.l. 12 väzobného trestného spisu doručené 21. marca 2016. Rovnako správne poukázal na to, že posledný deň na podanie sťažnosti uplynul obhajcovi 24. marca 2016, čo je v súlade s § 187 ods. 1 Tr. por. Podľa dovolateľky však krajský súd v odôvodnení svojho uznesenia nesprávne konštatoval, že sťažnosť obhajcu bola podaná na Okresnom súde Bratislava V osobne až 29. marca 2016. Sťažnosť podľa obálky nachádzajúcej sa v spise na č.l. 22 podal obhajca cestou poštovej prepravy a podľa pečiatky na obálke bola podaná na pošte Bratislava 212 dňa 24. marca 2016, teda v zákonom stanovenej lehote a v súlade s § 63 ods. 6 písm. a/ Tr. por. a § 187 ods. 1 Tr. por.

Z týchto dôvodov ministerka spravodlivosti navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky:

- 1) podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že uznesením Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 1Tpo/21/2016 zo 6. apríla 2016, bol porušený zákon v ustanoveniach § 63 ods. 6 písm. a/ Tr. por. a § 193 ods. 1 písm. b/ Tr. por. v neprospech obvineného L. A.,
- 2) podľa § 386 ods. 2 Tr. por. napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave zrušil a zrušil aj ďalšie rozhodnutia naň obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad,
- 3) podľa § 388 ods. 1 Tr. por. Krajskému súdu v Bratislave prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Obvinený L. A. v písomnom vyjadrení k dovolaniu ministerky spravodlivosti prostredníctvom obhajcu uviedol, že nemá k nemu čo dodať.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava V vo svojom vyjadrení k dovolaniu konštatuje, že obhajca podal sťažnosť v zákonnej lehote a teda krajský súd, ktorý ju napadnutým uznesením zamietol ako oneskorene podanú, rozhodol nezákonne. Preto je toho názoru, že došlo k porušeniu zákona v neprospech obvineného L. A., teda je naplnený dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 2 Tr. por. a z tohto dôvodu navrhuje podanému dovolaniu vyhovieť a rozhodnúť v intenciách návrhu ministerky spravodlivosti.

Rovnako zástupca generálneho prokurátora Slovenskej republiky na verejnom zasadnutí dovolacieho súdu uviedol, že podané dovolanie považuje za dôvodné a navrhol mu vyhovieť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) posúdil vec najprv v zmysle § 382 Tr. por. a zistil, že dovolanie bolo podané ministerkou spravodlivosti ako oprávnenou osobou podľa § 369 ods. 1 Tr. por. a to na podnet osoby, ktorej zákon právo na podanie dovolania nepriznáva, v zákonnej lehote uvedenej v § 370 ods. 2 Tr. por., s obsahovými náležitosťami podľa § 374 ods. 1 Tr. por. a s uvedením dôvodu dovolania podľa odseku 2 tohto ustanovenia. Zároveň bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné, a v ňom vytýkané chyby možno podradiť pod dôvod dovolania podľa § 371 ods. 2 Tr. por.

V tejto súvislosti považuje najvyšší súd za potrebné uviesť, že ustanovenie § 371 ods. 2 Tr. por. rozširuje nielen dôvody dovolania, keď oprávňuje ministra spravodlivosti podať dovolanie okrem dôvodov uvedených v odseku 1 tohto ustanovenia aj vtedy, ak bolo napadnutým rozhodnutím porušené ustanovenie Trestného poriadku alebo osobitného predpisu o väzbe a Trestného zákona alebo Trestného poriadku o podmienenečnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, o výkone trestu, ktorého výkon bol podmienenečne odložený, o výkone zvyšku trestu po podmienenečnom prepustení alebo o výkone náhradného trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený popri peňažnom treste, ale aj okruh rozhodnutí, proti ktorým možno dovolanie podať. Uvedené otázky sú totiž vždy predmetom iných rozhodnutí, než taxatívne vymedzených v § 368 ods. 2 Tr. por. Za rozhodnutie, proti ktorému možno podať dovolanie podľa § 371 ods. 2 Tr. por., treba pritom považovať aj rozhodnutie o riadnom opravnom prostriedku. V rámci tohto dovolacieho dôvodu tak možno namietať porušenie vyššie uvedených právnych predpisov nielen v ustanoveniach priamo upravujúcich väzbu a určené otázky výkonu trestu odňatia slobody, ale i v ustanoveniach týkajúcich sa konania o riadnych opravných prostriedkoch. Inak by totiž v prípadoch, v ktorých nadriadený orgán bez splnenia zákonných podmienok formálne zamietol riadny opravný prostriedok (§ 193 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. por.), bolo bez akéhokoľvek rozumného dôvodu obmedzené právo osoby, ktorá ho podala, na prieskum vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia a teda v konečnom dôsledku aj jej právo na prístup k súdu a na súdnu ochranu.

Nezistiac dôvody pre odmietnutie dovolania podľa § 382 Tr. por. najvyšší súd viazaný dôvodmi dovolania (§ 385 ods. 1 Tr. por.) následne preskúmal v súlade s § 384 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výroku napadnutého rozhodnutia, proti ktorému podala ministerka spravodlivosti dovolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozhodnutiu, a dospel k záveru, že uplatnený dôvod dovolania je v posudzovanej veci daný.

Podľa § 179 ods. 1 Tr. por. uznesenie treba oznámiť osobe, ktorej sa priamo dotýka, ako aj osobe, ktorá naň dala svojím návrhom podnet; uznesenie súdu sa oznámi aj prokurátorovi. Oznámenie sa robí buď vyhlásením uznesenia v prítomnosti toho, komu treba uznesenie oznámiť, alebo doručením rovnopisu uznesenia.

Podľa § 179 ods. 3 Tr. por. ak sa však oznamuje obvinenému, ktorý je pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ktorého spôsobilosť na právne úkony je obmedzená, uznesenie, proti ktorému môže podať sťažnosť, treba ho oznámiť obvinenému, jeho obhajcovi a zákonnému zástupcovi. Ak je obvinený vo väzbe, vo výkone trestu odňatia slobody alebo na pozorovaní v zdravotníckom ústave, treba uznesenie, proti ktorému je prípustná sťažnosť, oznámiť obvinenému a jeho obhajcovi aj vtedy, ak obvinený nemá obmedzenú spôsobilosť na právne úkony.

Podľa § 187 ods. 1 Tr. por. sťažnosť sa podáva orgánu, proti ktorého uzneseniu smeruje, a to do troch dní od oznámenia uznesenia, s výnimkou sťažnosti proti uzneseniam podľa § 83 ods. 2; ak sa koná podľa § 204 ods. 1, sťažnosť sa podáva do skončenia skráteného vyšetrovania. Ak sa uznesenie oznamuje tak obvinenému, ako aj jeho zákonnému zástupcovi alebo obhajcovi, plyní lehota od toho oznámenia, ktoré bolo vykonané najneskoršie.

Podľa § 63 ods. 6 písm. a/ Tr. por. lehota je zachovaná aj vtedy, ak podanie bolo v lehote podané na pošte a adresované súdu, prokurátorovi alebo policajtovi, u ktorého sa má podať alebo ktorý má vo veci rozhodnúť.

Podľa § 193 ods. 1 písm. b/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak bola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzala späť.

So zreteľom na citované zákonné ustanovenia treba k veci v prvom rade uviesť, že zodpovedá obsahu predloženého spisového materiálu tvrdenie dovolateľky, že uznesenie Okresného súdu Bratislava V zo 14. marca 2016, sp. zn. OTp/123/2016, o vzatí obvineného L. A. do väzby a o jej nenahradení dohľadom probačného a mediačného úradníka, bolo jeho obhajcovi, ktorý mu bol ustanovený 14. marca 2016, oznámené doručením jeho rovnopisu 21. marca 2016. Sťažnosť proti tomuto uzneseniu podal obhajca v mene obvineného na pošte 24. marca 2016 (a nie osobne 29. marca 2016, ako v odôvodnení napadnutého uznesenia nesprávne uvádza krajský súd), pričom ju adresoval Okresnému súdu Bratislava V. Je teda zrejmé, že predmetná sťažnosť bola podaná včas a napadnutým rozhodnutím krajského súdu, ktorým bola táto sťažnosť zamietnutá ako oneskorene podaná, bolo porušené ustanovenie § 193 ods. 1 písm. b/ Tr. por.

V tejto súvislosti najvyšší súd len pre úplnosť dodáva, že zákon nepriznáva sťažnosti proti uzneseniu o vzatí do väzby odkladný účinok. Preto v čase jeho vyhlásenia už bol obvinený vo väzbe, ktorá u neho začala plynúť momentom obmedzenia jeho osobnej slobody, t. j. 13. marca 2016 o 09:40 hod, a teda v súlade s § 179 ods. 3 Tr. por. bolo treba toto uznesenie oznámiť aj jeho obhajcovi, pričom lehota na podanie sťažnosti proti nemu začala plynúť až od toho oznámenia, ktoré bolo vykonané najneskoršie (§ 187 ods. 1, druhá veta Tr. por.).

Z týchto dôvodov rozhodol najvyšší súd tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku, pričom v ďalšom konaní bude povinnosťou krajského súdu rozhodnúť o včas podanej sťažnosti obvineného L. A. proti uzneseniu o jeho vzatí do väzby.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.